

μου ὠφέλιμη εἰς τὴν ποδαλγίαν, πλέον παρὰ
ἄλλω ἰατρείᾳ. Διὰ τὸ πιάγγυον ὠτῶν οἱ
ἄμφρωποι, καθὼς προείπα μὲν. Καθὼς ποιῶ-
σιν, ὁ εἰς τὴν χόρσιν ἀλυποῦν. Καὶ ἀει-
κυσίαν μεγάλῃ βοηθείᾳ εἰς τοὺς πολλὰς πόνας.
Τῆς ὠτῆς ἀσθενείας.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Ο Καρκίνος εἶναι αὐτὸς ὅπῃ λέγομεν κάβου-
ρα. Ἐχει δὲ τέτοιαν σιγήθειαν, ὅτι ἀγέρει
ἔξω ἐπεπατεῖ εἰς τὴν γλῶσσην. Καὶ ἄμ' ἔυρη ὄφι-
διον ψόφιον, τρώγει τὸ κρέας αὐτοῦ. Ἐπειτα ὑπά-
γει, ὁ δὲ εἰσκαί τὸ ζωχίον τὸ χορτάρη. Καὶ τρώ-
γει ἀπ' ἐκεῖνο, ὁ δὲ ἀποθνήσκει. Διότι ἄμ' ἔυρη
ρημα φαίγη παρὰ ἄθως ψοφᾷ. Ὅταν δὲ φαί-
γη πολλὴν πρὶσκαίται. ὁ δὲ πᾶν τὸ ὄσρα κόμει, ἐ-
γίμεται ἀπαλός. Καὶ μετ' ὀλίγου ἡμέρας πάλιν
κάμει ἄλλο δέρμα. Τὸ δὲ καθὼς ὅπῃ εἶμαι
εἰς τὸν ποταμόν, ἡ γὰρ κτή εἶμαι πολλὰ ἰαματι-
κή, εἰς τὸ ἄμφρωπον ὅπῃ δαγκώση σκύλλος λυσ-
σιάρης. Διότι τὸν καίεσιν καὶ τὸν κάμυσιν γά-
τῳ ἐποτίζου τὴν ἀρρωστημένην με κρασί, ἐ-
στὼς ἀεισκαί μεγάλῃ βοηθείᾳ. Μάλιστα σω-
τερίβου εἶμαι δύο ἀπὸ τῆς ζωταμίας, ἐβαλ-
λυσίμους ἐπάμω εἰς τὸ τομίον ἐἰατρεύεται. Καί-
ποιοὶ δὲ ἰατροὶ λέγουσιν πῶς εἰς τὸν δισατῆ, μα-
ταγῆ.

ραυήσης ἢ λυοσιάρω σκύλλον δύο καβύρας τῆ
ποταμῷ, ἰατρύεται ἀπὸ τῆς λύσας, Ὡ γλυ-
πώρη. ΠΕΡΙ ΚΕΣΤΡΕΩΣ.

Ὁ Κεστρός εἶναι ὄψαρκ καὶ ὁμοιάζει τῆ κεφά-
λυ. Πλήρ τὸ κεφάλω εἶναι πλατύτρον.
Ἐχει δὲ τέτοια σωκθία, ὅτι τὴν μύκταν ἀ-
γέρι ἔξω εἰς τὴν ἄμμον, Ὡ κοιμάται. Καὶ ὅταν
ἀκύνῃ κτύπον πάλιν πηδᾷ εἰς τὸν μερόν.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΟΣ

ποταμίου.

Ὁ Κυνός ὁ ποτάμιος εἶναι ὡτὸ ὅπῃ λέγομεν
κασόριον, Ὡ ἀείσκειται εἰς τὴν θάλασσαν.
Καὶ εἰς τὴν ποταμῶν. Εἶναι δὲ χρησιμώτατον
ζῷον. Διότι ἔχει δύο ὄρχιδα μεγάλα ὡσαν ἄ-
γοτάραχα, Ὡ ἐκείνῃ ξίσω πολὺ. Διότι ἔμα
δράμι μὰ ποτίσης ἢ σελωιασμῶν μέσα εἰς
τὸ κρασὴ ὠφελεῖ πολλὰ Ὡ ἐκείνης ὅπῃ ἔχουσι
παρεξυσμόν. Καὶ τὰς γωαῖκας ὅπῃ εἶναι κρα-
τημῶν τὰ σωκθία τας. Πλήρ ὡτὸς ξάδρων-
τας πῶς διὰ τῆ το τὸν κυνηγῆσιν, ὅταν ἰδῆ πῶς
ἢ φθάσιν τὰ σκυλλία, Ὡ δὲν δυναταί μὰ φύ-
γη, γυρίζῃ μομαχότα μὲ ὀδόντιατα, Ὡ κόπτει
τὰ ὄρχιδιατα, Ὡ ρίπτειτα τὰς κυνηγῆς. Καὶ
ἐκείνοι λαμβάνομεντάστα ἀφίωσιν τὸν κάσορα.
Ἐπειδὴ τὸ κρέας τῆ δὲ ἔχει ἰατρύειαν ἄλλω.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΛΕΟΝΤΟΣ.

Ο Λέων είμαι Βασιλεύς εις ὅλα τα τετράπο-
δα, ὡσαύτ' είμαι ὁ αἴτος εις ὅλα τα πετεινά. Ἔ-
χει γὰρ ὄφθαλμον μέγαν, ἔχει γόματα γόφρα, ἔχει ποδ-
ρια σιβαρά. Καὶ τὸ βλέμματ' είμαι βασιλι-
κόν, ἔχει φουβρόν ἔστι τείχρατου μεγάλη. Τὸ γό-
ματ' πλατὺ. Τα πλάρατου δισατά τα
μηρίατου είμαι παχῶα. Τα ὀμύχιατου με-
γάλα. Τὸ πόρπατημάτ' καμαρωτόν. Ὁ λαι-
μός του παχὺ. Καὶ ὅταν πηλαίῃ πιάσῃ τὸ
ζῶον, δὲν κύπτει τὸ κεφάλητ', ἀλλὰ βασάζη-
το ὑψιλά ὡσαύτ' Βασιλεύς ἀταπείρωτος. Τα κόκ-
κολατ' δὲν ἔχουμ τρύποις ἔδε μυελόν, ὡσαύ-
τῶν ἄλλων ζῶων. Γρώγη δὲ πολὺ, ἔστι πύρρει ὀ-
λίγον. Ἐχει δὲ ἔτι τὸ ὅτι ἔτε αὐτῶν είμαι πειρασ-
μέρος δισατά δισώωται γὰρ τῶν κρατήσων. Οὐ-
τε αὐτῶν είμαι πολλὰ χορτασμήνος. Μόρον ὅταν
δὲν είμαι ἔτε πειρασμήνος, ἔτε χορτασμήνος,
τότε ταπεινώμεται. Ὅσον δὲ είμαι μέρος, δὲν
ἀδικεῖ ἔδε μίαν μάδραν γὰρ φύγη πρόξατα, ἔ-
τε βοῖδια ἢ μόρα τρώγη. Διότι δισώεται ἔτι ὑπά-
γει, ἔτι κωνήα ἀγρια ζῶα. Ὅταν δὲ γυραίση, ἔδει
δισώεται γὰρ κωνήση εις τόπον μακρόν. Τότε
ὑπάγη, ἔτι εις ταῖς μάδραις, ἔτι εις ταῖς ἢ μόρα βοῖ-
δια, ἔτι εις ἄλογα, ἔτι ἄλλα ζῶα ἢ μόρα. Ὅταν δὲ
ἀσθε-

ἀσθονήση, ἔλθῃ εἰς θάλαττον, ἄλλω ἰατρείῳ
δὲν ἔχει, μομον εἰμ φαγῆ πιθικόν. Ἡ γου
αὐτῷ ὅπῃ λέγομεν, Μαίμου. Διότι ὅταν ἀ-
σθονήση βρυχᾶται, καὶ μαζώμωται ὅλα τὰ
ὕδα εἰς τὴν μομῶν του, τότε ὑπάγη, καὶ ἡ μαί-
μῃ, καὶ αὐτὸς μὲν ἄλλον ζῶον δὲν θέλη, μομον
τῷ μαίμου ἄρπαξῃ, καὶ τρώγῃ. Εἶμου δὲ καὶ
τῷ τοῦ θωμασόν εἰς τὸν λείοντα. ὅτι εἰς τὴν γρά-
τῳ ὅπῃ τρεχῇ, εἰμ ρίψῃ φύλλα ἀπὸ περ-
γᾶρῃ γέκεται. εἰ δὲν δωκεται πλέον μα πηλαλή-
ση. Φοβᾶται δὲ πῶρισα δύο πράγματα. Ἐὰν
εἰδῇ φωτιάσ σημάτῃ, ἢ ἄν ἀκῆσῃ φωρῶν τοῦ ἀ-
λεικῶρος. Ἡ γου τῷ πετειμῷ. Δύσκολα δὲ ἀ-
εῖσκεται ἢ φωλαία τῷ λείοντος. Ὅτι πάντοτε
εἰς τὰς ἐρήμους φωλάει. Ἐχει δὲ καὶ ἄλλω συ-
μήθειαν. Ὅταν περπατῇ καὶ ὑπάγη εἰς τὴν
φωλαίαν, σέρμῃ κατοπιμ τῷ ἐραμτῃ, καὶ
σκεπάζῃ τὰ ἰχμητου, δια μα μὴ ἀείσκεται
σημαδῆ τῆς γράτῃ ὅπῃ ὑπάγη. Ὅταν δὲ θέ-
λη μα θυμωθῇ, κτυπᾶ τα πλάράτου με τῷ
οὐράμτου. καὶ ὅταν κοιμᾶται ἔχει τὰ ὀμ-
ματίατῃ ἀμοικτᾶ. Ὅταν δὲ πιάσῃ μέγα ζῶ-
ον, καὶ φαγῇ, καὶ χορτάσῃ, τὸ ἑπιλοιπον
κρέας ἀφίωμητο εἰς ἕνα ἰσκιον, ἔπειτα φουσᾶ
με τὸ σόματου, ἢ ἀφίωμητο. Καὶ ἀπὸ τῷ
ὄσμη

ὄσμιω ἐκείνῃ τῆ φησὶματος, δὲν πολμᾶ καμέ-
ραμ ζῶον μα τὸ φάγη. Μόμον ρέκεται φυλαγ-
μῆον, ἕως ἕνα ἔλθῃ πάλιν ὁ λέων πειρασμέ-
ρος. Καὶ εἰ μὴ ἄρῃ ἄλλομ κωηγύω ἑσὶ τὶ
ἄυριον, ἐκείνο τότε τὸ ρίπτει κατω, ἔ τὸ τρώγε-
σιν τὰ ἄλλα θηρία. Εἶδὲ, καὶ δὲν ἄρῃ ἄλλο κυ-
ρηγύω. Τότε τρώγη ἐκείνο τὸ χθρομόμ. Πιάμει
δὲ αὐτὸ παροξυσμός. Καὶ τεταρτοῦος, ὡσαμ τὸν
ἄθρωπον. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀσθέρειαν τὴν ἔχ-
διά θάματομ. Ὅταμ δὲ κοιμάται, ἔχει τὰ ὀ-
μάτιατε ἀνοικτά, καὶ εἰς τὴν μορῶ ὅπῃ θέλη-
μα κοιμηθῆ, σέρρη τὴν ἕραντα, καὶ κάμμη ὡταμ
μέγα σλώμη. Σ ἐκεῖ μέσα κοιμάται, καὶ τὰ θη-
ρία τὰ ἄγρια περιπατῶσιν μὴ ἀπ᾽ ἔξω τοῦ ση-
μαδία, Σ μέσα δὲν πολμῶσιν μα εἰσεβῶμ. Εἰάν
δὲ προσεγγίσουμ τὸ σημεῖον ἐκείνο, παρ᾽ αὐτοῦ δξ
ἕωρᾶ ὁ Δέων, Σ πιάμμητο. Ἄλλο δὲ κρέαα δὲν
ἔχη μοσιμώτορον, ὡσαμ τῆς καμήλας. Διὰ τοῦ-
το εἰς τὴν ἔρημον ὅλον αὐτοῦς κωηγᾶ περιασό-
τορον. Τὸ δὲ θηλυκὸν λεορτάρη, εἶμαι διωατώ-
τορον τῆ ἀρσονικῆ. Καὶ γονμᾶ πέμτε φοραῖς εἰς
ὄλιωτα τὴν ζωῶ. Καὶ τὴν μὴ πρῶτῶν φοραῖν
γονμᾶ πέμτε. Τὴν δὲ δῦτέρων γονμᾶ τέσσῶρα.
Τὴν δὲ τρίτῶν τερία. Τὴν δὲ τετάρτῶν δύο.
Καὶ τὴν πέμπτῶν, ἕνα. Κάμμη δὲ ἀγγασρω-

μένη Μιῶας δύο. Ἐπειτα γούνα ὡσαῦ σκύλα
μικρά παιδία, ἔ τυφλά τὸ πρῶτον, ἔ βυζάμνει-
τα δύο Μιῶας μόρον. Καὶ τότε ἠλικιώνμυ-
ται, ὧ πέρπατῃσι μοναχάτους: ~

Π Ε Ρ Ι Λ Υ Κ Ο Υ.

Ο Λύκος, ἔχει σωήθειαν. Ὄταν εἶμαι χορῆ-
τασμέμος, ὧ ἀρεθῆ μέσα εἰς τὰ πρόβατα,
γίμεται ἔ αὐτὸς μαίβρος ὡσαῦ πρόβατον. Διότι
ἀπὸ τὸ χόρτασμά τὸ πολὺ πείσκειται ἢ κοι-
ταίτη, ὧ δὲν διώεται μὰ ἀροίξῃ τὸ εἶμα του μὰ
φάγη. Ὄταν δὲ πολεμῆ με τὸν ταῦρον φοβᾶ-
ται τὰ κέρατάτη. Διὰ τῆτο ἀμεβοῦμαι εἰς ψι-
λὸν τόπον, ὧ πηδᾶ, ὧ πάμνητον ἀπὸ τὸν λου-
μόν. Καὶ ἔτζη τὸν μικᾶ, καὶ τρώγητον. Βλέπει
δὲ ἔ μύκτα περισσᾶ παρα κάμαμ τετράπο-
δον. Ἐχμ δὲ τέπιαμ σωήθειαν οἱ λύκοι, ὄ-
ταν θέλωμ μὰ πέραισω ποταμόν, σωάζμυ-
ται πολλοί. Ἐπειτα βάλλουμ τὸν γόρον πότε-
ρον ἔμπροσά. Καὶ ἔματῆ ἄλλα δακώμμυσιμ
τας ἔράστωμ, ὧ ἔτζη ἀπέρμυσιμ τὸν ποταμόν,
καὶ δὲν φοβοῦται μὰ τὸν παίρη τὸ ρεῦμα. Εἶ-
μαι δὲ ἔμα βόταμον, ὄπῃ ὀμομάζετου λυκόκτο-
μον. Καὶ ἔαμ τὸν τὰ γήσης τὸν λύκον με κρέας
ἢ με ἄλλο τίποτόν, εἶμαι πολλὰ κακόμ, ὧ ἔχι
μόρον εἰς τὸν λύκον, ἀλλὰ ὧ εἰς ὄσα ζῶα πύμ-

μοῦ με τὴν γλῶσσαν τὸν ὁποῖον λέγουσι τὸ
κορροβόταμον .

ΠΕΡΙ ΛΑΥΡΑΚΟΣ.

Ο Λαύραξ, εἶρου ψάρι κωμισμένον ἀπὸ τῆς
ἀμφρώπης. Εἶρου δὲ κτ' πολλὰ πολυφαί-
γον, ὅτι τρώγῃ ἀχόρτατα. Καὶ εἰ μὴ κα-
ραβίδες περὶ αὐτῆς. Τρώγῃ πολλὰς, ἕως ἵνα
περίσκειται ολεμότης, καὶ σκίασι. Ὅπως δὲ εἶ-
ρου πετρωτὴ θάλασσα, καὶ ἀμμώδης, εἰ μὴ ἄρε-
θὴ λαυράκη, εἶρου πολλὰ ὑγιέστατον τὸ κορμώ-
τε, ἢ τὸ κρέας τε.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΑΣ.

Μέλισσα εἶρου ζῶον κτ' πολλὰ κοπιασι-
κόν. Καὶ ἀγαπᾷ μὰ ἐργάζεται. Πλὴν εἶ-
ρου κάποιαι σφῆκες ὅπως ὁμοιάζουσιν ὡς αἱ μέλισ-
σαι. Αὐταὶ ὑπάγουσιν κρυφὰ, ὅταν λείπωσι
αἱ μέλισσαι εἰς τὰ ἀρθῆ. Καὶ εἰσεβαίνουσιν μέ-
σα εἰς τὸ σύμβλον ἐκεῖνο ὅπως κατοικῶσιν αἱ μέ-
λισσαι. Καὶ τρώγουσι τὰ μέλη ἀκοπίασα. Καὶ γέ-
κωται εἰς ἓνα μέρος ἕως μὰ μυκτώσῃ. Καὶ τὴν
μυκτῶσιν, ὅταν κοιμῶνται αἱ μέλισσαι, ἀγέρουσιν
ἐκεῖνοι οἱ σφῆκες, ὅπως παραμερίζουσιν ἐκεῖθι.
Ὅταν δὲ τῆς ἀπεικασθῶσιν αἱ μέλισσαι τῆς σφῆ-
κας, μαζώνονται ὅλοι, καὶ κρύοι τὸν τοῦ δυνά-
μοσιν ὡς κλεψίας. Εἰ δὲ ὅτι τοῦ ἀγέρουσιν μέσα
δύτε

δύττον, ἢ ὅτι εἴπω βολαί, τοὺς κατακόπτῃ
σιν, ὅτι ῥίχμου τοὺς ἔξω. Δια τὸ τοῦ ἀείσκου τοῦ
πολλοὶ σκοτωμένοι. Ἐπάρω εἰς τοὺς πλάκους
ὅτι γέκνται τὰ σήβολα. Καὶ εἶμαι ἀνάμεσα
εἰς τοὺς μέλισσας. Καὶ γέκνεται ἀργαῖς. Διό-
τι δὲν δύνωσι τὴν τήποτάν. Μόρον τρώγουσι τὸ
μέλη ἀπὸ τῶν ἄλλων. Αἱ δὲ ἄλλαι μέλισσαι
ἔχῃ πᾶσα μία τὴν ὑπηρεσίαν. Διότι ἄλλη
φέρει μόνον εἰς τὸ γόματις ἔπιρμι ὁ Βασιλεὺς
τῶν μελισσῶν. Ἄλλη δὲ εἶμαι ὡσαύτῃ τρυμπετά-
ρης, ἔγέκεται τὸ ταχὺ πρὸς τὴν ἀγίαν, ὅτι λα-
λεῖ μὰ συκωθῶσι οὐ ἄλλαι μέλισσαι, μὰ ὑπά-
γουσι εἰς τὰ ἄμθῃ. Ἄλλη ἀγάζη ἔξω τοὺς ἀπε-
θαμμένους μέλισσας, δια μὰ μὴ βρωμήσῃ τὸ
μέλη. Ἄλλη γέκει ὅλῳ τὴν μύκταν ἀγρυπνῃ,
ἀπὸ τὴν μέσα μερῶν τῆς τρύπας τῆς σήβου,
ὅτι φυλάγῃ μὰ μὴ εἰσέβῃ ὁ κηφίῳ μέσα. Ἐ-
χῃ δὲ σοφίαν Θεοῦ. Καὶ ξάμρῃ πότε ἔχῃ μὰ
βρέξῃ. Διότι τότε ἐκείῳ τὴν ἡμέραν, δὲν ἀ-
γέμῃ μὰ βοσκῃθῇ. Εἰ δὲ ὅτι τύχῃ ἔξω παρ' ἀ-
θῶν γρέφεται μέσα. Δίχως μὰ βαρῶ τήποτάν
ἄμθος εἰς τὰ ποδιάτης. Διότι φοβᾶται μὴ βρα-
χῶσι τὰ πτεράτης, ἔδὲν διώεται μὰ πετάσῃ. ὅτι
ἄλλῳ δὲ σοφίαν ἔχει ὅταν τύχῃ ἔξω, ἔγέμῃ
ἄμμος πέρμῃ λεπτῇ πέτραν εἰς τὰ ποδιάτης.

καὶ πέτεται διὰ μὰ μὲν τῷ ἄξωρῆσιν ὁ ἄμεμος.
Εἶμαι καθαρὴ ὅτι ψώφιον κρέας δὲμ τρώγη, ἕτε
ἐπάμω καθίζει. Τόσον δὲ εἶμαι ἀνδρεία, ὅτι ἕτε
ἄμθρωπον φοβάται, ἕτε ζῶον μεγαλήτορῶν
της. Διότι θάρρει εἰς τὸ κέντρον πρὸς δὲ τῷ το
ἀνδρειώμεται. Ὁ δὲ Βασιλεύς τῶν μελιασῶν
εἶμαι μεγαλήτορος εἰς τὸ κορμὴν. Καὶ κόκκινος
εἰς τὴν ιδέαμ. Καὶ δίχως κέντρον. Καὶ ποίους
βολαῖς βαρύνωμος ἀπὸ τῷ συγχύσιν φάγει
εἰς ἔρημον τόπον. Πλὴν αἱ ἄλλα μελιασῶν παρ'
ἀθῦς σκορπίζονταμ ἔμθρον κακίθρον, ἕως ὅπῃ
μὰ τὸν ἄρρω. Καὶ ὅταν τὸν ἄρρω, πάλιν μα-
ζώνμεται, δὲ πέρνοωτον εἰς τὸ σίμβλον. Τὸ
δὲ παλαιότερον ὅπῃ κάθεται ὁ Βασιλεύς τῶν, εἶμαι
εἰς τὸν ὑψιλωτόρον τόπον τῆ σίμβλον. Καὶ ἔχου
σίμτο κτισμέρον με ὠλοῖς, δὲ με τέχμας, ὡσαύ-
του Βασιλέως τὸ παλαίτη. Οἱ λόγυρα δὲ ἐκείμῃ
εἶμαι τὰ ἀσῆτια τῶν γούρωτων μελιασῶν. Καὶ
κάτω εἰς τὸ τέλος εἶμαι τῶν μέων πελλιωῶν. Ἐ-
χει δὲ σωθήειαν ὁ Βασιλεύς, ἔ καταβαίνει κάτω
ἀπὸ τὸ παλαίτη, ἔ περιέρχεται ὁλόγυρα τῷ
σίμβλον, ἀπὸ μέσα, ἔ βλέπει τοῖς μελιασῶν. Αἱ
ὅποιοι ἔχου σωθήειαν, καὶ κρύβου τὸ κον-
τερίτου. Ὅταν δὲ γηραῖσῃ ὁ Βασιλεύς τους, καὶ
ἀποθάμῃ, πέρνοω τὸ κορμῶν του αἱ γούρον τότε
ρους

ρους μέλισσας, ὅ ἀγάλλουτο ἔξω, ὅ ῥίπτου-
το μέσα εἰς τὰ ἄρθρα. Ἐπειτα αὐτοῦς ὡς ἀβα-
σιλῦτοι, σκορπίζονται, ὅ ὑπάγουσιν εἰς ἄλλα
σιμβλα ὅπῃ ἔχουσιν Βασιλέα. Ἐχοῦν δὲ ἀντι-
δικον τὴν ἄρκτον, ὅ τὸν ὄφιν, ὅ τὴν χελιδῶνα,
ὅ τὸν κόσιφορ. Καὶ τὴν κατὰ τρίτῃ. Ὅτι
αὐτὰ ὁπὸ βλάσονται, ὅ τρωγοῦσιν τοὺς μέλισ-
σας: ~

ΠΕΡΙ ΜΥΓΑΛΗΣ.

Μυγαλὴ εἶναι ζῷον τετραπόδον, τὸ ὁποῖ-
ον λέγουσιν τιμὸς ἀγριόκατον. Ἐχει δὲ τέ-
τοιαν σιγήθειαν, ὅ φοβᾶται μὰ περᾶσιν ἀπὸ
γρατᾶν ἀπ᾽ εἶναι σημαδεμένη ἀπὸ τρωχόν
ἀμαξίῳ. ὅ ἀντυχὴ ὅ περᾶσιν καμῖαν βολάν
ἄξασαγκῆς ἀπὸ τὴν αὐτὴν γρατᾶν, μεδιᾶζῃ τὸ
κορμήτης, ὅ ἀντυχὴ ὅ τὴν κρατήσῃ τιμὰς πο-
λὴν ὥρα ἐπάμω εἰς τὴν αὐτὴν γρατᾶν ἀπὸ
θρήσκῃ. Εἰ δὲ τυχὴ ὅ δακώσῃ καμῖαν ἀνθρω-
πον, αὐτὴ εἶναι ἡ ἰατρίατα, μὰ πᾶρῃ χῶμα
ἀπὸ γρατᾶν σημαδεμένη ἀπὸ ἀμαξίῳ. Καὶ
μὰ τὸ βάλλῃ ἐπάμω εἰς τὴν πληγὴν. Καὶ ἰατρε-
υετοῦ. Εἰ δὲ ἔδῃν βάλλῃς ἐπάμω εἰς τὴν πληγὴν
ἀπὸ τέτοιαν χῶμα ἀπὸ θρήσκῃ ὁ ἀνθρωπος.
Διότι εἶναι φαρμακερὰ τὰ ὀδοντίατης: ~

Π Ε Ρ Ι Μ Υ Ο Σ .

Εἰς τὴν Ἰνδίαν ἀείσκονται μεγάλοι πορτί-
και ὡσαύτους γάτης ἐδῶ . καὶ ἄν πιάση τι-
μας καμύρα ἀπ' ἐκείνας , καὶ τὸν χίση, ἀείσ-
κει παιδὴ μικρὸν μέσα . Καὶ πάλιν ἐὰν χίσης,
ἐκείνο τὸ παιδίον ἀρήσης μέσα εἰς ἄλλο .
Καὶ πάλιν ἐκείνοι ἄλλον τρόπον : ~

Π Ε Ρ Ι Μ Υ Ρ Α Ι Ν Η Σ .

Ἡ Μύραμα εἶμαι ψάρι θαλάσσιον, ὃ μοιά-
ζει ὡς περ ὄφιο . Πλώ εἶμαι πλατύτερον .
Εἰς δὲ τὸ αἰγαῖον πέλαγος, ἤγουν εἰς τὴν θά-
λασσαν ὅπου εἶμαι ἀπὸ τῆς καλὴς πόλεως, καὶ ἕως
τῆς αἰγυπιοῦ ἀείσκονται πολλοὶ μύραμα .
Οἱ δὲ ἄνθρωποι τῶν τόπων ἐκείνων, τὴν ὀνομάζου-
σιν σμύραμα . αὕτη γοῦν δὲν σωσιάζεται μετ' ἄλ-
λης σμύρας, ἀλλὰ μετ' ὄφιδος . Διότι ὅταν
εἶμαι καιρὸς τῆς σωσιαστικῆς, ὑπάγει τὸ ὄφιδιον
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ σφίγγει μεγαλοφῶως .
Ἡ δὲ σμύραμα αἰκεί τὸν σφισμόν, καὶ ἀγέμει εἰς
τὸν ἔρασην . Τότε τὸ ὄφιδιον ὡσαύτῃ ἰδὴ,
ξερνᾷ τὸ φαρμάκην εἰς μίαν πέτραν, καὶ συ-
μψιάζεται μετ' αὐτῆς σμύραμα . Ἐπειτα πάλιν
περὶ τὸ φαρμάκην, ὅ ὑπάγει : ~

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΝΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟ' Μελαμύρη είρου όψάρη θαλάσσιον έχει
δέ τέτοιαμ σωήθειαν, και όταμ είρου γα-
λιών εις τίνω θαλάσσαν, και είρου καιρός όπύ
φαρύνου οι άνθρωποι. Τότε αυτός υπάγη εις
το βάθος της θαλάσσης. Όταν δέ είρου φερτέ-
μα. Σ δέμ φαρύν, τότε και αυτός άγέρη εις την
όψιν της θαλάσσης. Μάλιστα δέ και εις τόν αι-
γιαλόν κοιμάται: ~

ΠΕΡΙ ΜΥΟΣ ΧΕΡΣΑΪΟΥ.

ΜΥΟΣ Χερσαΐος λέγεται ό πορτικός. Έχει
δέ τέτοιαμ σωήθειαν, έ όταμ μέλιμα πέ-
ση τώ σήτιω όπου άείσκειται μέσα, ή μέλιμα
μα έρημωθή. Τότε αυτοί προγιώσκουσιν, και
φύγουσιν απ' εκεί θεληματικώς. και όταμ είρου
το φευκάρη λειψόν, είρου και τα έμτερά της λει-
ψα. όταν δέ γεμίση τώ φευκάρη παχέμεω, και
τα έμτερά τους.

ΠΕΡΙ ΜΥΡΜΗΓΚΡΟΝ.

ΟΙ μύρμηκες, έχουω τέτοιαμ σωήθειαν, και
όταμ μέλιμα γένη πέμα, αυτοί προγιώ-
σκουσιν τόν καιρόν, έ άγωρίζονται μα σωάξωω
πολύ καρπόν έ απ' αυτό γινώσκουσιν οι άνθρω-
ποι τόν χρόνον όπύ μέλιμα γένη πίμα. Διότι
ταμ ιδή της μύρμηκας, Σ άγωρίζωται βια-
σικώς,

δικῶς ἔχουτο διὰ βέβαιον πῶς ἔρχεται πείρα·
Προγινώσκουσι δὲ ἔτι γίμεται βροχή, διότι τότε
τε ἀγαλλασθῆν ὅσον σιτᾶρη ἢ κριθάρῳ ἔχου ἀ-
κοποῦ εἰς τὴν φύπαντους, ὅ ἀφίωυτο ἔξω
βρέχεται. Διὰ μὲν φύβωσι μέσα εἰς τὴν φω-
λεάμτες, ἔχου ἔτι κομμεῖον. Ὅταν δὲ ἀ-
περάση ἡ βροχή, ἀφίωυτο τὸ σιτᾶρη ἢ κριθάρῳ εἰς
τοῦ ἡλίου, ἔξερουμέται, καὶ τότε κόπτουσι καὶ
ἐκείνο, ὅ πέρνουσι μέσα εἰς τὴν φωλεάμτους.
Εἰς δὲ τὴν Ἰνδία, ἀφίωυτο μύρμηκες με-
γάλοι ὡσαύτα ζαγάρα τῶ τύπου. Ἐκεί-
νοι γὰρ οἱ μύρμηκες τῆς Ἰνδίας, ὅταν σκάπτουσι
τὴν γῆν καὶ κάμνου φωλεὰν, ἀγαλλασθῆν τὸ χῶμα,
τὸ ὁποῖον εἶναι ὡσαύτα ἀσιμόχωμα τοῦ τόπου
τούτου. Πλὴν ἐκείνο ἀσίμω δὲν ἀγαλλασθῆν, μόρον
μάλαγμα. Καὶ οἱ ἀνθρώποι ὅταν μαζώουσι τὸ
χῶμα ἐκείνο, ἔχουσι μεγάλην φόβον, ὅ κόπον.
Δοτι καβαλλικῶς τα γοργὰ καμήλια τα
θῆλυκα, καὶ ἄσιν μετὰ δισάκκια, καὶ τὴν ὥ-
ραν τῶ μεσημερία, ὅταν ἡσυχάζου οἱ μύρμη-
κες. Καὶ εἰ μὲν προφθάσου μετὰ τὸ πάρον φά-
γουσι ὀπίσω. Εἰ δὲ καὶ τῆς ἀπεικασθῆν, παρὰ ἄ-
θου ἀγέμνου ἔξω, ὅ κατακοπτουσι καὶ ὡ-
τῆς, ὅ τα καμήλιάτων: ~

ΠΕΡΙ ΝΗΣΣΑΣ.

Η Νῆσσα εἶμαι αὐτὸ το πούλη ὄπου λέγεται
πάντα ἔχει δὲ σοφίαν ἐκ θεῶ. Καὶ ὅταν
ἐκβῆ μέσα εἰς λίαν ῥῆμα, ἢ εἰς ποταμὸν, πλὴν ὡσαύ-
καρὰ βῆ. Ἐπὶ μὲν ἕνα ποδάρη τὸ κρατὴ ὡσαύτε-
μῶν. Τὸ δὲ ἄλλ' ὡσαύ κωπίῳ καὶ ὅταν κεντρα-
δῆ, ἀλλὰ ἀσκήτων παδαίρων τῷ ἐνέργειαν πλὴν
τὸ γερᾶν τῷ πολεμείῳ, πολλὰ. Ἐὶ ὅταν τῷ ἰδῆ
πῶς κολυμβᾷ καταβαίνει εἰς τὸ μερὸν με μεγά-
λῳ ὀρμῷ, μα τῷ πιαίση, καὶ αὕτη βυτῆ εἰς τὸ
μερὸν, καὶ τότε τὸ γερᾶν πέτεται ψυλα. Καὶ ἐ-
πειδὴ αὐτὴ δὲν διώεται μα ζήση, ἔτε μα ἀμασάμη
εἰς τὸ βάθος τῷ μερῷ, πάλιν ἀγέμη παρέκει ἀπὸ
τὸν πρῶτον τόπον. Ἐπάλιν τὸ γερᾶν θέλωρτας
μα τῷ ἀρπάση. Αὕτη ὁμοίως βουτῆ, ἕως ἔμα
βαρεθῆ τὸ γερᾶν μα ἀπεράση. Πλὴν εἶμαι κάποια
γερᾶν ὅπῃ βυτῆσιν μέσα εἰς τὸ μερὸν μα τῷ ἀρ-
πάση, ἔως ἀγῆ τὸσον βαθεῖα ὡστε ὅπῃ πρίγυ-
ται. Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι φύσις τῷ μα ζούση εἰς τὸ
μερὸν.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΗΧΩΡΟΥ.

Ο Μαντηχώρας ἀείσκειται εἰς τῷ Ἰνδίαν.
Εἶμαι δὲ κατὰ τὸ κορμὴ ὡσαύ τὸν λέοντα.
Πλὴν ἔχει ἄλλα σημεῖα. Διότι εἶμαι ἡ τεύχαις-
του

του κόκκινου, ὅ μακρύτερες ἀπὸ τῆς λέοντος.
Τὸ δὲ πρόσωπόν τε ὁμοιάζει ὡς αἰμῶν ἄμφρωτος, ἔ-
μελει καὶ ὡς λέων. Διότι ἔχει καὶ οὐφείδια μακρὰ,
καὶ δασέα. Ἐῖχει ἔσθια λαμπρὰ ὡς φω-
τῖα. Ἐῖχει καὶ ὠφτῖα εἰς μέγιστον ῥίζαν δὲ ἔ-
χει μαλλία εἰς δὲ πῶν ἀκραν ἔχεισι. Τὰ ὀδόν-
τια τε εἶμαι ὡς ἀπὸ τῆς λέοντος. Καὶ τὸ σῶμα τε
πλατὺ. ἔχει δὲ θωμάσι καὶ παραδοξομή-
ραν. Διότι ὅταν θηλήσω οἱ ἄμφρωτοι μὰ τὸν
πιάσω, αὐτὸς ἀγείρει ἀπὸ τῶν ἑράτων τρι-
χῶν μεγάλων ὡς αἰμῶν σαγίτες, καὶ φάγη μὲν εἰς
τὰ ἔμπροσθεν, ταῦς δὲ σαγίτες ἐκείνας ταῦς
ρίχων καὶ ἔτι φροβούμενοι οἱ ἄμφρωτοι. Δὲν
τολμήσιν μὰ τῆς σημώσω. Διότι ὅποιον κτυ-
πήσῃ ἢ σαγίτη ἐκείνη λαμβάνει θάνατον.
Ὅταν δὲ τελειώσῃ ταῦς σαγίτας ἐκείνας,
ἔως τῶν ἄριων γονῶν ἄλλων. καὶ ἔμφορον αἰ-
τείχων αὐταῦς εἶμαι βλαβεραῖς. Ἀλλὰ καὶ
ἢ κόπρος αὐτῆς. Διότι τῶν ὠρων ἐκείνων ὅπου
τὸν κωνοῦ, κοπεῖται μὲν μεγάλης ὀρυγῆς.
Καὶ κόπρος ἢ κόπρος τοῦ ἔως δέκα πέντε ὀρυγῆς
τόπον. καὶ ὅποιον ἐγγίση ἐκείνη ἢ κόπρος ἀπὸ
θνήσκει. Ἀπὸ ὅλων δὲ τὰ θηρία ὅπου εἶμαι εἰς
τῶν Ἰνδίων, μόνον αὐτὸς ὁ μαμηχώρας ἀγαπᾷ
μὰ φαγῆ κρέας ἀπ' ἄμφρωτον. ὅταν δὲ πιάσῃ

οὐ γὰρ οἱ καμύνασιν κατάφθνη μικρὸν, τζακίζου με
πέτρασιν τῶν ἀκρῶν τῆς ἕρᾶσιν, ἔσταν ἀματρα
φῆ δὲ ἔχει τὴν ἀνέργειαν. Καὶ ἀν καλαῖ μα εἶ-
μαι ἀγελος, ἀμὴ σαγιτῆσιν δὲ ἔχει μα ῥίπτῃ. Μά-
λισα ξούρωμασιν πῶσιν ἄρματα δὲ ἔχει μα πολε-
μῆ ἢ μερῶν μεται: ~

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΚΕΡΟΥ.

Ο Μομόκερος εἶμαι ἔσταν εἰς τῶν ἰνδίασιν. Εἶ-
μαι δὲ εἰς τὸ μήκος ὡσάν ὄρος μέγασιν, ἔχει
δύναμιν πολλήν. ἔσταν πολεμῆ με τῶν ἀνθρώπων
λακτίζῃ μετῶν ποδάρεατοσιν, καὶ κρήτοσιν διωατῶσιν.
Εἶ δὲ ἔστι τύχη, καὶ τὸν δακῶσιν, παρὰ δὲ οὐσιν ἀπο-
δύσκει. Γυεῖσιν δὲ συχράκισ τῶν κεφαλῶν, ἔ-
καμνει φόβον με τὸ κέρατόσιν, ὅπῃ ἔχει ἐπάμω
εἰς τὸ ὄφειδῃ. Το ὁποῖον κέρατοσιν δὲ εἶμαι κού-
φιοσιν ὡσάν τῶν ἄλλων ζώων, ἀλλὰ εἶμαι γεμά-
τοσιν. ἔστι γερῶσιν, ὡσάν σιδεροσιν, ἔσταν ὡσάν σαγιτ-
τασιν, καὶ μαῦροσιν. ἔχει δὲ τείχασιν ξαμθῶ εἰς τὸ
καρμῶσιν, ἔστι δασείασιν. Ἡ δὲ οὐράτοσιν ὁμοιεῖ ὡσάν
τῶν ἀγροιοχοῖρασιν. Το σῶματοσιν εἶμαι ὡσάν τοῦ
λέοσιν πλάτῃ. Ὄταν δὲ θέλει μα δρῆμῃ, τρέ-
χει οὐλίγωρα, ἔστι ὡσάν εἰς τῶν ἔρημοσιν, μα μὴ
βλέπῃ ἀνθρώποσιν. Μόμον μομαχόσιν θέλει μα
εἶμαι. ἔστι πρὸσ μὴ τα ἄλλα θηεῖα τα ἀλλόφυλα
εἶμαι ἡμεροσιν. Ὄταν δὲ ἰδῇ ἄλλον μομόκεροσιν ἀρ-
σοσιν-